

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 45278

Ayaz'ın İlham Perileri

© 2024 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Nuri Kurucu
Resimleyen: Ege Karadayı
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Bahar Ulukan
Son Okuma: Özlem Akcan
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Aralık 2024

ISBN: 978-625-6998-61-2

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı:
Kurucu, Nuri
Ayaz'ın İlham Perileri
1. Çocuk Edebiyatı 2. Roman
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2024, 84 Sayfa
ISBN: 978-625-6998-61-2

Baskı: İmak Ofset
Akçaburgaz Mah., 137 Sok., No. 12, 34522 Esenyurt, İstanbul
Tel.: (0212) 444 62 18 • Sertifika: 71320

Ayaz'ın İlham Perileri

NURİ KURUCU

Resimleyen
EGE KARADAYI

İÇİNDEKİLER

1. Bölüm: Dört Katlı Ahşap Ev	7
2. Bölüm: Daktilo	19
3. Bölüm: AYAZ... AYAZ... AYAZ...	33
4. Bölüm: Kitaplar	41
5. Bölüm: İlham Perisi	51
6. Bölüm: Hayaller Âlemi	63
7. Bölüm: Ayaz'ın Öyküsü	77

Dört Katlı Ahşap Ev

Ayaz, sıradan bir çocuktur. Şehir merkezinin epey dışında kalan bir mahallede, dört katlı ahşap bir evin üçüncü katında, ailesiyle birlikte yaşıyordu. Öte yandan, bu ahşap evin diğer katlarında kimse yaşamadığı için Ayaz'ın şehir merkezinin epey dışında kalan bir mahallede, dört katlı ahşap bir evde, ailesiyle birlikte yaşadığını söylemek de pek yanlış olmazdı.

Üçüncü katı özellikle belirtmemizin

tek sebebi, diğer katlardaki çoğu odanın depo olarak kullanılmasıydı. Depo olarak kullanılmayan odalarsa ancak kalabalık ve yatılı misafir gelirse açılırdı. Kalabalık ama yatılı olmayan misafirler, sıkış tepiş de olsa üçüncü kattaki salonda ağırlanırdı. Yatılı ama kalabalık olmayan misafirler için de durum farklı değildi.

Onlarla birlikte yaşayan ve aynı zamanda Ayaz'ın oda arkadaşı olan büyükannesinin söylediğine göre, burası zamanının en iyi evlerinden biriydi.

“Artık böyle evler kalmadı,” diye yakınırdı kadın sık sık. Evlerinin cumbasının altındaki oymalı ahşap desteklerin kaliteli işçiliğinden veya pencerelerdeki tahta kepenklerin üzerindeki çiçek işlemelerinin kusursuzluğundan bahsetmeyi çok severdi: “O zamanlar her evin kendi sesi vardı, minicik çentikler dahi yüzlerce

hatıra saklardı. Şimdilerde bütün evler birbirinin aynısı.”

Ayaz'ın, odasındaki ahşap korkuluklu minik balkondan görebildiği kadarıyla mahallede en eski görünen ev onlarınkiydi; bir kere, diğerleri gibi sıvalı ve boyalı değildi. Tüm cephesi ahşap kaplı olduğundan, Ayaz kendini bildi bileli rengi dahi değişmemişti. Ahşap pencereleri durmadan sıkışır, babası tamir etmeden asla açılmazdı. Merdivenlerinin basamakları öyle gıcırdardı ki kulakları biraz az duyan büyükannesi bile Ayaz'ın bir şeyler karıştırmak için yukarı aşağı dolandığını anlayabilirdi.

Hal böyleyken, Ayaz büyükannesinin evle ilgili söylediklerine inanmakta oldukça güçlük çekerdi. Çünkü hayal etmek, onun iyi olduğu özelliklerinden birisi değildi. Bu yüzden, yalnızca gözleriyle görebildiği şeylerin gerçek olduğunu düşünürdü.